

עמ"ת 36728/11/16 - קונסטנטין צברלינג נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

12 דצמבר 2016

עמ"ת 36728-11-16 צברלינג(עציר) נ' יחידת תביעות להב 433

לפני כבוד השופטת נאוה בכור
העורר

קונסטנטין צברלינג (עציר)

נגד
המשיבה

מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ העורר - ד"ר גיל עשת

ב"כ המשיבה - עו"ד חן רייז

העורר הובא על ידי שב"ס

החלטה

1. בפניי ערר על החלטתו של בית משפט השלום בראשון לציון (כב' הש' שמעון שטיין- סג"נ) מיום **3.11.16** במסגרת מ"ת 58675-09-16 בגדרה הורה על הארכת מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

2. כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות בצוותא ביחד עם אחר לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ביחד עם סעיף 29 לחוק; מעשה פזיזות ורשלנות בצוותא עם אחר לפי סעיף 338(א)(8) לחוק וסעיף 29 לחוק; מייבא לשם מסחר, בלא רשות בעל הסימן, טובין או בחיקוי של סימן כאמור והסימן עלול להטעות אדם אחר לפי סעיף 60(א)(2) לפקודת סימני המסחר[נוסח חדש], תשל"ב-1972 (להלן: "הפקודה"); עיסוק בצוותא עם אחר במכירה ובהפצה של טובין שסומנו בלא רשות בעל הסימן על טובין מהסוג לגביו נרשם סימן המסחר או מוכר או מפיץ טובין כאמור בהיקף מסחרי לפי סעיף 60(א)(3) לפקודה וסעיף 29 לחוק; החזקה בצוותא עם אחר של טובין שסומנו בלא רשות בעל הסימן על טובין מהסוג לגביו נרשם סימן מסחר או מוכר או מפיץ טובין בהיקף מסחרי לפי סעיף 60(א)(4) לפקודה וסעיף 29 לחוק; שיווק

בצוותא עם אחר של תכשיר שלא באמצעות בית מרקחת בית מסחר לתרופות או מוסד מוכר לפי סעיף 60 וסעיף 47 לפקודת הרוקחים [נוסח חדש] התשמ"א-1981 (להלן: "פקודת הרוקחים") וסעיף 29 לחוק; שיווק תכשיר שאינו תכשיר רשום ולא בהתאם לרישום ולפקודת הרוקחים לפי סעיף 60 וסעיף 47 לפקודת הרוקחים וסעיף 29 לחוק; אי הודעה על שינוי בהתעסקות לפי סעיף 215 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש]; ואי ניהול פנקסי חשבונות לפי סעיף 216(5) לפקודת מס הכנסה.

על פי המיוחס לו בכתב האישום, מתחילת שנת 2016 ועד ליום 7.9.16 עסק העורר באחסון, הפצה ומכירה של תרופות מפרות ותכשירי און המכילים חומר פעיל, והנחזים להיות מקוריים, בהיקף מסחרי, תוך שהוא משמש יבואן ומפיץ של תרופות אלה ללא אישור אגף הרוקחות ותוך השתמטות מתשלום מיסי יבוא ומע"מ בהיקף מסחרי.

המשיב מואשם כי תחילת שנת 2016 לערך ועד לתאריך 7.9.16 (להלן: "**התקופה הרלוונטית**"), עסק באחסון, הפצה ומכירה של תרופות מפרות, ותכשירי און (המכילים את החומר הפעיל) הנחזים להיות מקוריים - בהיקף מסחרי.

המשיב היווה הן כייבואן והן כמפיץ של תרופות מפרות ותכשירי און (המכילים את החומר הפעיל) הנחזים להיות מוצרים מקוריים, כל זאת ללא אישור אגף הרוקחות ותוך השתמטות מתשלום מיסי יבוא ומס ערך מוסף, בהיקף מסחרי.

המשיב הקים רשת הפצה משומנת, מאורגנת ומתוחכמת זאת כדלקמן:

רכישה, ניהול וקידום אתר אינטרנט לצורך הפצת מרכולתם (להלן: "**פלטפורמת המכירה**").

הפעלת מוקד ושימוש בשליחים לצורך אספקת ההזמנות ללקוחות האתר בכל רחבי הארץ (להלן: "**פלטפורמת ההפצה**").

המשיב הציג ללקוחות האתרים, בתחבולה, מצגים כוזבים, על-פיהם מדובר בתרופות מקוריות ו/או בתכשירי און מקוריים, כשרים, הנחזים להיות תחת פיקוח ובקרה של משרד הבריאות ובעקבות אותם מצגים כוזבים רכשו לקוחות האתר את התרופות המפרות בידיעה כי מדובר בתרופות מקוריות.

המשיב סיפק את התרופות המפרות ומוצרי האון כשהוא יודע שאין מדובר מוצרים מקוריים או מפוקחים על ידי כל גורם מוסך ומתוך ידיעה כי בעת המכירה לרוכשים הפוטנציאלים לא מתקיימת בדיקה רפואית. אין התאמה ומבלי שמצבם הבריאותי נבדק ו/או נבחן תחת שיקול דעת רפואי עובר השלמת המכירה, כל זאת לשם בצע כסף ומתוך אי אכפתיות לבריאותם.

תרופות מקוריות המכירות את החומר הפעיל ועל אחת כמה וכמה תרופות מפירות ו/או מוצרי און (המכילים את החומר הפעיל) עלולים לסכן את חיי אדם.

3. מטעונו של העורר בערר עולה כי אין חולק כי שהעורר עצור מיום **7.9.16**, כי קיימות ראיות לכאורה בתיק, כמו גם עילת מעצר, וכי הוגש תסקיר בעניינו ביום **21.10.16** ובו ציין שירות המבחן את התרשמותו החיובית מהעורר, כמו גם את התרשמותו ממחויבות מלאה מצד המפקחים לתפקיד פיקוח, אך ציין כי מתקשה להמליץ על שחרורו בשל ההערכה כי העורר יתקשה לשהות בתנאי מעצר בית לאורך זמן.

בימ"ש קמא טעה בקובעו כי יש לעצור את העורר עד לתום ההליכים, ולא בחן אפשרות חלופת מעצר בית, או המשך מעצרו בתנאי פיקוח באיזוק אלקטרוני, שלא נשקלה כלל על ידו.

לעורר מיוחס כי היה בדרג הביניים בקבוצה כשלפי כתב האישום היו מעורבים בכירים ממנו- דוגמת אמיר דיאב שמיוחס לו כי היה המייבא הארצי, יוסף אבדיב שמיוחס לו שהיה הספק הארצי.

בימ"ש קמא טעה בכך שלא נתן משקל מתאים לכך שכל המעורבים בפרשה ובעיקר הבכירים ממנו, שוחררו, והעורר הינו היחיד שנותר עצור בפרשה זו זולת מעורב נוסף בשם אסף אהרונסון לו מיוחסת אחריות כמפיץ, ובעניינו הורה בימ"ש זה על קבלת תסקיר משלים ובחינת חלופת מעצר נוספת שהוצעה- למרות שנקבע שם כי תלוי נגדו מע"ת חב הפעלה בן 5 חודשים בגין עבירות דומות ושירות המבחן התרשם מסיכון משמעותי להמשך התנהלות עוברת חוק מצדו בתחום המרמה.

הגם שנגד העורר עומד מע"ת בר הפעלה בן 6 חודשים מיום **17.2.15** בתיק קודם, בו נדון ל45 ימי עבודות שירות בעבירות דומות - שכולן נעברו בשנת 2010 לפני כ-6 שנים, ועל כן אין בכך כדי להביא למעצרו, קל וחומר כשמאז לא היו לו הרשעות קודמות, ועמד בהצלחה בצו מבחן של שנה.

טעה בימ"ש קמא בכך שלא ייחס משקל לנסיבותיו האישיות המורכבות של העורר כפי שאלה עולות מהתסקיר בעניינו, ולפיהן נולד ברוסיה, עלה לארץ וגדל בתנאים קשים, היה מכור לסמים בעבר אך נקי במשך 7 שנים האחרונות, נישא לאשתו, והפך אב לפעוט בן 9 חודשים.

העורר סובל מדיכאון קליני וממחלת צהבת סי כרונית, מוכר ע"י הביטוח הלאומי כנכה לצמיתות בשיעור של 52% ומקבל קצבת נכות.

העורר מטופל דרך קבע בתרופה נוגדת דיכאון, ואינו מקבל טיפול מיטבי למצבו בתנאי מעצר.

בנסיבות אלה הוצעו לבימ"ש קמא מפקחים ששירות המבחן התרשם מהם בחיוב -הורי אשתו, אשתו, וגיסו - המתגוררים בקריית אתא, מוכנים לפקח על העורר, וראויים כי יישקלו בחיוב, וככל שיהיה צורך- בתוספת תנאי איזוק אלקטרוני.

זהו מעצרו הראשון של העורר בחייו, והעבירות בתיק זה בוצעו בתקופה של 7 חודשים במהלך שנת 2016,

היינו- במהלך חמש שנים משנת 2010 לא הסתבך בעבירות נוספות.

עוד מתאר העורר את היקלעותו לפרשה דן בתסקיר על רקע מצוקה כלכלית.

מהתסקיר עולה כי מעצרו היווה עבורו גורם מרתיע, וכי הנמקת השירות לגבי קשייו הצפויים במהלך מעצר הבית אינם שונים מקשיים בהם נתקל כל נאשם השוהה במעצר בית.

בנסיבות אלה יש לתת אמון בעורר, ולבחון חלופה שפגיעתה בו פחותה.

זאת ועוד, מדובר בכתב אישום ובו 38 עדי תביעה, וחומר חקירה הכולל קרגל, כך שהמשפט צפוי להימשך חודשים ארוכים, ויש לאפשר לעורר לנהל הגנתו כראוי כשאינו עצור מאחורי סורג ובריח.

לאור האמור, מתבקש בימ"ש להורות על שחרורו של העורר לחלופת מעצר בית, וככל שיצטרך אף בתנאי פיקוח באיזוק אלקטרוני.

4. מטיעוני המשיבה עולה מאידך - כי העורר רכש מהמפיץ הארצי.

ייתכן שהמונח "דרג ביניים" לגבי העורר נכון לעניין ההפצה, הוא לא **מפיץ ארצי** כמו יוסף אבדיב שהפיץ לשאר המפיצים האזוריים, אלא מדובר במי שהפיץ בעצמו וגם באמצעות מפיצים שלו, והשתמש גם באינטרנט כפלטפורמה לשיווק, והוסיף כסף כדי שהמודעה שלו באינטרנט תהיה VIP, אלא שבעניינו -מדובר גם ביבואן בפני עצמו.

הוא אינו **יבואן ארצי** כמו אמיר דיאב, אבל הייבוא בעניינו של העורר כולל תחכום רב מזה של המייבא הארצי. ככל שאמיר דיאב תיאר שקנה את הכדורים מאדם בשטחים, העורר יבא את הכדורים מאתר אינטרנט שפעל בהודו, דאג להסוות את הייבוא תוך שימוש במכרה שהכיר ברשת הפייסבוק, והיא זו שקיבלה עבורו את דברי הדואר, כשהוא הסתיר ממנה את תוכן החבילות.

בנוסף הוא השתמש בשם בדוי, הזמין דברים, השתמש באחראי הבניין שיעביר עבורו את החבילות, כך שמבחינת המעמד שלו ברשת ההפצה -ייתכן והוא החמור מבין כולם.

מגיליון ההרשעות הקודמות של העורר, מדובר במי שרק לפני שנה וחצי ריצה עונש של עבודות שירות בגין 3 תיקים שונים במועדים שונים של אותן עבירות, כאשר תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי חב הפעלה.

גם אם העבירות בוצעו לפני זמן רב, הרי שהעונשים שקיבל לאחרונה לא הרתיעוהו ככל שהוא מבקש להשיג כסף קל ורווחים קלים.

קיים דפוס חוזר בעניינו של העורר מקום בו בשנת 99' ובשנת 2000 הורשע בעבירות סמים ורכוש, ולאחר שנים רבות, ב- 2010 שב לבצע עבירות.

ביהמ"ש קמא גם התייחס למעורבים האחרים, וקבע שנוכח עברו הפלילי של העורר, המאסר על תנאי התלוי נגדו, חלקו הדומיננטי, ולאור תסקיר שירות המבחן, הוא מורה על מעצרו עד תום ההליכים.

כל שנעצר באיזוק שוחרר בתיק זה הינם מעורבים שהתסקיר בעניינם המליץ על שחרור.

לגבי אמיר דיאב - הוא עצור באיזוק. הוא **היבואן הארצי** שפעל עם פחות תחכום מאשר העורר, ביצע אמנם עבירות בתחום בעברו, אך ללא מאסר על תנאי שעומד כנגדו, והתסקיר בעניינו המליץ על שחרור.

יוסף אבדיב - **המפיץ הארצי**, שוחרר למעצר בית, אבל מדובר במפיץ ולא במפיץ וביבואן גם יחד הוא ללא עבר בתחום כלל. גם הוא אדם חולה ושירות המבחן התרשם שהוצבו לו גבולות לאורך המעצר, תוך הפחתת סיכון.

לגבי אסף אהרונסון - בימ"ש זה הורה על תסקיר משלים בעניינו, הוא גם פעל בתחום בפרשה הזו, אבל עדיין מפיץ אזורי ולא יבואן.

התסקיר בעניינו היה שלילי - והוא נותר עצור.

לאור המעמד הגבוה של העורר בהיררכיה, אין מקום לשלוח לתסקיר משלים, בניגוד לעניינו של אהרונסון.

בעניינו שירות המבחן התרשם מהמפקחים כמפקחים הרוצים לסייע לעורר, אך לאור העובדה שלא ניתן לתת בו כל אמון, לא המליץ על שחרור, כל זאת לעומת אסף אהרונסון, שם המפקחים שהוצעו היו בעייתיים, והיה מקום לבחון חלופה אחרת שיכולה הייתה לאיין את הסיכון.

המורכבות בנסיבותיו האישיות של העורר מביאה לכך שלא ניתן לתת בו אמון כי מדובר במי שבמשך שנים שב וחוזר לדפוסים עברייניים של מרמה, ריכוז בצרכים אישיים - גם במחיר פגיעה באחרים.

במשך השנים הוא מנסה לטפל בעצמו אבל לא מצליח, ושב וחוזר לבצע העבירות תוך מיקוד בעשיית רווח, ובעבירות מתוחכמות.

שירות המבחן גם התייחס להסתרה ולמניפולציה בפעילותו אל מול סביבתו המשפחתית וגם לצמצום שלו אל מול שירות המבחן, באופן המעלה את הסיכון.

שירות המבחן התייחס לרצון הטוב של המפקחים למול העובדה שבמשך שנה הוא היה בנסיגה אף אחד לא הצליח לזהות את זה, ושקל זאת מול כל גורמי הסיכון שעולים מהעורר עצמו, הקושי במציאת פתרונות נורמטיביים, האופן החזרתי בו הוא שב ומחפש אחר רווח קל, והשיתוף עם עוברי חוק באופן מתוכנן ושיטתי.

העורר עצמו לא רואה את בני המשפחה כגורמים מסייעים או מכווינים עבורו, והדברים נכונים גם לאיזוק האלקטרוני.

בבש"פ 5285/15 נקבע שחוק הפיקוח האלקטרוני לא מייתר את בחינת הסיכון מנאשם.

יתרה מכך, איזוק לא מתאים במקרה זה, הואיל ומדובר גם בעבירות שהוא ביצע מהבית, כך שזה לא מאיין מסוכנותו.

5. דין ומסקנות

לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים וטיעוני הצדדים מצאתי כי דין הערר להידחות.

על חומרת העבירות המיוחסות לעורר בכתב האישום, ועל הסכנה לחיי אדם שבהפצתן של תרופות מזויפות, קצרה היריעה מלהרחיב, כפי שנקבע ברע"פ 6987/10 רוני בנימין נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 4.10.10) לעניין זה-

"על פני הדברים, אכן, אינטואיטיבית אולי אין אדם משווה תיק זה, של תרופות לשיפור האון, לסחר בסמים כפי שעשה בית משפט השלום; אך דעת לנבון נקל, שאילו חלילה אירע בשל תרופה מזויפת מקרה של נזק חמור או מוות, היו נעות אמות הסיפים לא פחות."

בכל הנוגע לנסיבותיו האישיות, הגם שהעורר כבן 34 נשוי, ואב לתינוק כבן 9 חודשים, המוכר כבעל נכות נפשית, ומתקיים מקצבת נכות מביטוח לאומי - ולא היה בכך כדי להרתיעו מביצוע העבירות.

מתסקיר המעצר בעניינו עולה כי בעבר התמכר לסמי רחוב והסתבך הפלילים, על רקע תקופה משברית שחוה לאחר עלייתו לארץ מרוסיה בגיל 11, ותאר מצב התמכרותי בו החל להזריק הרואין בגיל 16, ערך מספר ניסיונות גמילה, ולמרות שגויס לצה"ל - חזר לשימוש אינטנסיבי וריצה מאסר בפועל בכלא צבאי.

אף בהמשך תאר התנהלות שולית והתמכרותית עד שגייס עצמו לטיפול משמעותי ביחידת התמכרויות בבית ים לפני כעשור, ולאחר משך 3 שנים בהן עבר טיפול - נמנע משימוש בסמים.

עוד דיווח העורר לשירות כי בשנה האחרונה חידש קשריו השוליים, החל להתנהל באופן פורץ גבולות, והתקשה לגבש תוכניות נורמטיביות לפתרון קשייו.

השירות מתרשם מחזרתו של העורר להתנהל באופן של מניפולציה הכחשה והסתרה למול סביבתו המשפחתית, והתרשם כי מאפייני אישיותו המשקפים דפוס של מרמה, ריכוז בצרכיו האישיים אף במחיר פגיעה באחרים, יכולת תחכום, ומיקוד בעשיית רווח - חזרו וקיבלו ביטוי.

כך, עולה כי העורר נוקט בצמצום וטשטוש תוך נטייה לצמצם אף מחומרת מעשיו.

הגם שהשירות מציין כי העורר מסוגל כיום להתבוננות ראשונית בבחירותיו השוליות, ומבטא מוטיבציה לחזרה למעגל חיים נורמטיבי- הרי שעדיין ההתרשמות הינה כי מתקשה להתייחס למוקדי הסיכון הייחודיים לו העולים מאופיו הנ"ל.

אין חולק כי השירות התרשם באופן חיובי מהמפקחים שהוצעו ע"י העורר.

מהתסקיר עולה כי הם ביטאו רצון לתמוך בו, והציגו מערך פיקוח מסודר הדוק וסמכותי על העורר, כשההתרשמות היא כי הם מתייחסים בחומרה מתאימה להתנהלותו של העורר ומנהלים אורח חיים יציב, מכירים באחריותם לדווח למשטרה על כל הפרה, ומסוגלים לעשות זאת.

עם זאת, העריך השירות כי העורר יתקשה לשהות במעצר בית לאורך זמן, בין היתר בהעדר מקור פרנסה, וסביב מתחים הצפויים בדינמיקה במשפחתית, באופן שיגביר את הסיכון במצבו להישנות התנהגות פורצת גבולות.

השירות לא המליץ על שחרורו של העורר בשל העובדה כי הינו מתקשה לראות בבני המשפחה דמויות מכוונות עבורו, כפי שלא נעזר בהם בתקופה עובר למעצרו, ונוכח דפוסיו השוליים החזרתיים מתחום המרמה.

מהתסקיר עולים גורמי הסיכון רבים וחמורים בעניינו של העורר, ובעיקר - מצבו הכלכלי המורכב ודיווחו על קשיים כלכליים, חומרת העבירות, התייחסותו המצמצמת את אחריותו, פער בין התנהלותו במסגרת קשרי המשפחתיים ויחסיו עמם לבין השימוש בדפוס הסתרה ביחס לבחירותיו מחוץ לתא המשפחתי באופן המעלה שאלה ביחס ליכולתם של המפקחים לזהות התנהלות מניפולטיבית מצדו ומצבי סיכון במסגרת הפיקוח עליו.

בנסיבות אלה, בהן שירות המבחן, האמון על פעולה לטובת אינטרס נאשם כלל הניתן, ומבכר אינטרס זה בדרך כלל על פני שיקולים אחרים- נמנע מהמלצה על שחרורו של העורר זאת חבר התרשמות חיובית מהמפקחים, **יש כדי לשמש בבחינת "סדין אדום" בכל הנוגע למסוכנות הרבה הנשקפת מהעורר, שיש בה כדי לסכן חיי אדם, ובאופן שלא ניתן לאיינה.**

בנסיבות אלה עולה כי בימ"ש קמא, באמצעות שירות המבחן, בחן חלופת מעצר בעניינו של העורר כדרישת המחוקק, הביעו השירות ובימ"ש קמא אי אמון **בעורר**, ולא במפקחים.

למותר לציין כי יש בנטייתו הנ"ל של העורר לשוב ולבצע עבירות דומות, כדי להגביר את המסוכנות הנשקפת ממנו, מקום בו אין חולק כי תלוי ועומד מע"ת בר הפעלה בעבירות דומות בן 6 חודשים שהושת עליו בת"פ 2122-08-13 (שלום ת"א), זאת בנוסף להרשעות קודמות נוספות בגין עבירות רכוש וסמים משנת 2000 ואילך, במסגרתן ריצה עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות.

זאת ועוד, בחינת עניינו של העורר למול מעורבים אחרים, מעלה כי בצדק אבחן בימ"ש קמא את עניינו של העורר לחומרא.

י"אמר מיד, כי החלק המיוחס לעורר הינו מרכזי מאוד ומהותי, המאופיין בתחכום רב, בשיטתיות והיקף נרחב, תוך התארגנות עם אנשים נוספים, תוך סיכון ח"י אדם, באופן המקים עילת מעצר ברורה.

העורר **השתמש במפיצי משנה** על מנת להעביר את הכדורים הלאה, **ייבא בעצמו** כדורים תוך שהפעיל מערך ייבוא מתוחכם הכולל קניה מהודו דרך אתר אינטרנט, שימוש במכרה בפייסבוק על מנת לקבל עבורו את הדואר, הזמנה תחת שם בדוי, הסתרה של תוכן החבילות, ולבסוף הונאת הלקוחות כי מדובר במוצרים מקוריים.

במובחן ממנו, **אמיר דיאב** אינו בעל מע"ת חב הפעלה בעניינו, בעל תסקיר הממליץ על שחרורו, שבמעשיו לא ניכר תחכום הגם שמיוחס לו יבוא, **יוסף אבדיב** שחלקו בפרשה אמנם גדול אך בעל עבר פלילי ישן בעבירה אחרת, והתסקיר בעניינו חיובי ומעלה כי הסיכון בעניינו הופחת עקב המעצר כשאף אחד ממפקחיו הינו איש שב"ס לשעבר, **ואסף אהרונסון** שלעת הזאת עדיין שוהה במעצר, הגם שנשלח לבחינה נוספת בתסקיר משלים, כאשר השירות לא מצא את המפקחים שהוצעו על ידו כמתאימים.

כל הנ"ל, לצד תסקיר השלילי של העורר, חרף התרשמות חיובית מהמפקחים, אינם מותירים מקום לבחינת חלופה נוספת בעניינו בשלב זה, עת מצוי העורר במעצר 3 חודשים) ואינם מאפשרים שחרור לחלופת מעצר שיהיה בה כדי לאיין מסוכנותו הרבה כמובא בתסקיר, וזאת אף לא בדרך של מעצר באיזוק אלקטרוני, מקום בו אין לתת בעורר אמון ואין טעמים מיוחדים המצדיקים זאת.

לאור כל האמור אין מקום להתערב בהחלטת בית משפט קמא להורות על מעצרו של העורר עד תום ההליכים-ודין הערר להידחות.

ניתנה והודעה היום י"ב כסלו תשע"ז, 12/12/2016 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור , שופטת

